

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.813/2024/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Horváth Péter, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. május 6.

Az ügy tárgya: közfeladatot ellátó személy elleni erőszak bűntette
és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Balassagyarmati Járásbíróság, 20.B.109/2021/43., ítélet,
tárgyalás, 2023. január 4.

Másodfok: Balassagyarmati Törvényszék, 9.Bf.36/2023/9., ítélet,
nyilvános ülés, 2023. július 3.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Balassagyarmati Járásbíróság 20.B.109/2021/43. számú és a Balassagyarmati Törvényszék 9.Bf.36/2023/9. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Balassagyarmati Járásbíróság a 2023. január 4-én meghozott 20.B.109/2021/43. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli társtettesként elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében [Btk. 311. §, Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont] és 2 rendbeli közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében [Btk. 311. §, Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül 312 óra közérdekű munka büntetésre ítélte.

[2] Az I. rendű terhelt terhére bejelentett fellebbezés folytán eljáró Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. július 3. napján jogerős 9.Bf.36/2023/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét e terhelt tekintetében megváltoztatta; az I. rendű terhelttel szemben a közérdekű munka büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzte, a halmazati büntetést 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra súlyosította és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, egyúttal elrendelte a Balassagyarmati Járásbíróság 23.B.97/2017/11. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtását. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben a felülvizsgálati indítvánnyal érintett I. rendű terhelt vonatkozásában megállapított tényállás lényege a következő:

1.

az I. rendű és a II. rendű terhelt 2020. február 13-án 13 óra körüli időpontban bement a cím1. szám alatt található általános iskola udvarára, ahol napközis foglalkozás folyt. Az udvaron a terheltek kiabálva szidalmazták a foglalkozást tartó 5. számú tanú tanárnőt, majd a hangoskodásra megjelenő intézményvezető igazgatót és az igazgatóhelyettest, valamennyiüket megveréssel, a belük kitaposásával, valamint azzal fenyegették meg, hogy a hajuknál fogva hurcolják őket ki az utcára. Magatartásuk következtében a délutáni napközis foglalkozást az udvaron be kellett fejezni, a gyerekeket a tanárnő az épületbe kísérte.

2.

2020. szeptember 4-én 10 óra körüli időben az osztályfőnök, a 2. számú tanú telefonon felhívta az első osztályos kk. 14. számú tanú édesanyját, hogy menjen a gyermekért, mert a gyermekkel magatartási problémák voltak. A gyermekért azonban nem az édesanyja, hanem az I. rendű terhelt ment, aki az iskola folyosóján a pedagógust sértegette, többször kurvának nevezve ordított vele azt is kiabálva, hogy „kitaposom a beledet”. A hangoskodásra odament az intézményvezető és az igazgatóhelyettes is, akiket az I. rendű terhelt szintén lekurvázott, és azt mondta nekik, hogy „majd jön az öcsém, a 14. számú tanú apja, az majd kitapossa a beleteket”. Az I. rendű terhelt viselkedése a 2. számú tanú tanítónőben és az 1. számú tanú intézményvezetőben félelmet keltett. Az I. rendű terhelt miatt az alsó tagozat soron következő tanóráját nem tudták megkezdeni.

4.

2021. január 21-én 15 óra körüli időben a fenti általános iskolában kk. 14. számú tanú tanuló ügyében hivatalos fogadóórát tartottak, amelyen részt vett az intézményvezető, a 2. számú tanú osztályfőnök, az igazgatóhelyettes és a 8. számú tanú, kk. 14. számú tanú nagymamája, gyámja. A fogadóóra a II. rendű terhelt – hívatlanul – berontott és ordibálni kezdett a pedagógusokkal, ami miatt a fogadóóra félbeszakadt. Miután távozott a teremből, pár perc múlva az I. rendű terhelt ment be a fogadóórára, ordított és kurváknak nevezve szidalmazta a jelenlévő pedagógusokat, majd távozott. Rövid idő elteltével mindkét terhelt visszament a fogadóóra és együtt szidalmazták tovább a pedagógusokat, minthogy „kurvák vagytok, szemetek” és azzal fenyegették meg őket, hogy „mind meg fogtok döglenni, kitapossuk a beleteket, fogtok ti még innen kimenni, majd akkor jól meg fogunk verni, a hajatoknál fogva fogunk kihúzni innen, most már féltek mi”. A terheltek viselkedése a pedagógusokban rémületet keltett, a rendkívüli fogadóórát nem tudták megtartani.

5.

Az I. rendű terhelt azért, hogy a Család- és Gyermejjóléti Szolgáltatnak a testvére gyermekével, kk. 14. számú tanúval kapcsolatos eljárását megakadályozza, 2021. február 11-én a délelőtti órákban felhívta a céges mobiltelefonján a 6. számú tanút, a gyermekjóléti szolgálat kk. 14. számú tanú ügyével kapcsolatban eljáró családsegítőjét, és megfenyegette azzal, hogy kitapossa a belét; „jöttök még ti ki a házatokból”; „tudom, hogy hol laksz”; „jösz te még az iskolába a gyerekekkel”. A fenyegetések a 6. számú tanúban komoly félelmet keltettek.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és b) pont ba) alpontjára alapítottnan.

[5] Indokai szerint nem állapítható meg, hogy az I. rendű terhelt erőszakosan lépett fel, éppen a pedagógusok és a gyámügyesek nem jártak el úgy, ahogy az tőlük elvárható lett volna, az I. rendű terhelt vulgáris szidalmazása őket a munkájukban nem korlátozta, akadályozta. Emiatt a bíróság törvénysértően állapította meg a bűnösséget közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében, az I. rendű terhelt cselekménye legfeljebb a Btk. 222. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja, (3) bekezdés d) pontja szerinti zaklatás bünteték minősülhet. Az alapügyben eljáró bíróságok téves minősítés folytán ezért eltúlzóan súlyos büntetést szabtak ki.

[6] Mindezek alapján – anyagi jogszabálysértésre hivatkozással – elsődlegesen az I. rendű terhelt felmentését, illetve az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, másodlagosan a minősítés megváltoztatására, és enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

[7] A Legfőbb Ügyészség BF.840/2024/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[8] Kifejtette, hogy az indítványnak az ítélet megalapozottságát csakúgy, mint az alapügyben lefolytatott bizonyítás terjedelmét, a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységét vitató része felülvizsgálatot nem alapoz meg, így e körben a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt.

[9] Ugyanakkor felülvizsgálati ok az I. rendű terhelt védőjének az a hivatkozása, amely szerint a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki, azonban e tekintetben az ügyészség részletesen kifejtett jogi álláspontja alapján az indítvány nem megalapozott.

[10] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[11] Az ügyészi nyilatkozatra tett észrevételében az I. rendű terhelt védője a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette tényállási elemeinek hiányát hangsúlyozva indítványát az eltérő minősítés tekintetében változatlan tartalommal fenntartotta.

III.

[12] Az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[13] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Be. 650. § (2) bekezdés szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[15] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[16] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a terhelt bűnösségének megállapítására anyagi jogi jogszabálysértéssel került sor.

[17] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[18] A törvénysértő minősítés, illetve a Btk. más szabályainak megsértése tehát nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha ehhez törvénysértő büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[19] A felülvizsgálati indítványban a védő elsődlegesen azt sérelmezte, hogy az I. rendű terhelt magatartása csupán indulatos szidalmazásban nyilvánult meg, nem történt erőszak vagy fenyegetés alkalmazása, ezért a felrótt cselekmény nem tényállásszerű.

[20] A Btk. 311. §-ában meghatározott cselekmény a 310. § szerint büntetendő, amennyiben az ott meghatározott bűncselekményt (hivatalos személy elleni erőszak büntette) közfeladatot ellátó személy ellen követik el.

[21] A Btk. 310. § (1) bekezdése értelmében az elkövetési magatartások a következők: a közfeladatot ellátó személy

a) jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozása,

b) jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel intézkedésre kényszerítése, vagy

c) eljárása alatt, illetve emiatt történő bántalmazása.

[22] A bűncselekménynek három, egymással alternatív viszonyban álló elkövetési magatartása van. Az akadályozás minden olyan aktív magatartás, mely az eljárás lefolytatását gátolja, nehezíti, akár annak megvalósítását lehetetlenné teszi. Csak akkor tényállásszerű, ha erőszakkal vagy fenyegetéssel történik.

[23] A Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontja szerinti elkövetési magatartás (is) kizárólag szándékosan követhető el, az elkövető tudatának ki kell terjednie arra, hogy közfeladatot ellátó személyről van szó. E körben azonban nem a jogi fogalmak pontos ismeretének, hanem annak van jelentősége, hogy a passzív alany e minősége – az éppen ellátott tevékenysége vagy más körülmény alapján – az adott esetben a terhelt számára felismerhető volt-e. Bármely elkövetési magatartással befejezett a cselekmény, nem szükséges eredmény létrejötte. A cselekmény kísérlete mindhárom elkövetési magatartásnál előfordulhat, de igazán gyakorlati jelentősége a bántalmazásnak van.

[24] A Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontja alapján fenyegetés: eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen.

[25] A hivatalos (közfeladatot ellátó) személy akaratának megfelelő magatartás tanúsításában korlátozása megvalósulhat minden fizikai ráhatás nélkül is, a lényeg a fenyegetés. (Kúria Bfv.II.1388/2017/5.).

[26] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy (az I. rendű terhelt és társa):

– szidalmazták a foglalkozást tartó 5. számú tanú tanárnőt, majd a hangoskodásra megjelenő intézményvezető igazgatót és az igazgatóhelyettest, valamennyijüket megveréssel, a belük kitaposásával, valamint azzal fenyegették meg, hogy a hajuknál fogva hurcolják őket ki az utcára.

– Az iskola folyosóján a pedagógust sértegette, többször kurvának nevezve ordított vele azt is kiabálva, hogy „kitaposom a beledet”. A hangoskodásra odament az intézményvezető és az igazgatóhelyettes is, akiket az I. rendű terhelt szintén lekurvázott, és azt mondta nekik, hogy „majd jön az öcsém, a 14. számú tanú apja, az majd kitapossa a beleteket”.

– Mindkét terhelt visszament a fogadóórára és együtt szidalmazták tovább a pedagógusokat, minthogy „kurvák vagytok, szemetek” és azzal fenyegették meg őket, hogy „mind meg fogtok döglenni, kitapossuk a beleteket, fogtok ti még innen kimenni, majd akkor jól meg fogunk verni, a hajatoknál fogva fogunk kihúzni innen, most már féltek mi”.

– Az I. rendű terhelt az 5. számú tanú tanárnőt megfenyegette azzal, hogy kitapossa a belét; „jöttök még ti ki a házatokból”; „tudom, hogy hol laksz”; „jössz te még az iskolába a gyerekeddel”.

[27] Az I. rendű terhelt viselkedése a pedagógusokban rémületet keltett, és a tényállás továbbá egyértelműen rögzíti azt is, hogy

- a délutáni napközis foglalkozást az udvaron be kellett fejezni (1. tényállás);
- az alsó tagozat soron következő tanóráját nem tudták megkezdeni (2. tényállás);
- az aznapi első tanórát nem lehetett megtartani (3. tényállás); míg
- a családsegítő munkatársat a munkájával kapcsolatban a fenyegetéssel igyekezett megakadályozni abban, hogy a kk. 14. számú tanúval kapcsolatos eljárást lefolytassa (5. tényállás).

[28] Az I. rendű terhelt felidézett közlései nem egyszerű szidalmazásnak tekinthetők, hanem fenyegetésnek minősültek, és alkalmasak voltak arra, hogy a megfenyegetettekben komoly félelmet keltsenek.

[29] Az I. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványában másodlagosan a megállapított bűncselekmény megvalósulását azzal vitatta, hogy a sértettek nem közfeladatot ellátó, hanem hivatalos személynek minősültek, és ennek okán valósult meg a Btk. 222. § (1) bekezdés és (3) bekezdés d) pontja szerinti zaklatás büntetvének minősített esete.

[30] Ez a védői álláspont az alábbiak miatt alapvetően téves.

[31] Az elkövetéskor és az elbíráláskor is hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 12. pont i) alpontja szerint a nemzeti köznevelésről szóló törvényben meghatározott esetben a pedagógus [...], míg j) alpontja alapján a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben [...] meghatározott munkakörben foglalkoztatott személy e tevékenységének gyakorlása során közfeladatot ellátó személynek minősül.

[32] A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 66. § (2) bekezdése szerint a pedagógus, valamint a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazott az óvodai nevelőmunka, az iskolai és kollégiumi nevelő és oktató munka, valamint a pedagógiai szakszolgálat ellátása során a gyermekekkel, tanulókkal összefüggő tevékenységével kapcsolatban a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény szempontjából közfeladatot ellátó személy.

[33] A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 15. § (7) bekezdés a) pontja szerint a gyermekvédelmi rendszerben foglalkoztatott [...] családgondozó, utógondozó, családgondozó asszisztens, kisgyermeknevelő, gyermekvédelmi asszisztens, pszichológus, pszichológiai tanácsadó, szaktanácsadó, tanácsadó, jogász, elhelyezési ügyintéző, gyermekvédelmi ügyintéző, [...] gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmény vagy javítóintézet vezetője, vezető beosztású vagy vezető munkakörű dolgozója a gyermek, a fiatal felnőtt és a fiatalkorú közvetlen gondozása, ügyeinek intézése, családgondozása és utógondozása során, e tevékenységével kapcsolatban a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény szempontjából közfeladatot ellátó személynek minősül.

[34] Az irányadó tényállás tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt (részben a II. rendű terhelttel társtettesként) az elkövetési magatartást, az akadályozást az iskolaidőben foglalkozást tartó személyek, valamint telefonon munkaidőben a gyermekjóléti szolgálatnak családsegítője e tevékenységével összefüggésben fejtette ki, így az 1., 2. és 4. tényállási pont tekintetében a sértett tanári, az 5. tényállási ponttal összefüggésben pedig a sértett családsegítői minőségével – a körülményekből fakadóan – nyilvánvalóan tisztában volt.

[35] A Btk. 222. § (1) bekezdése szerint, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdés a) pontja azt tartalmazza, hogy aki félelemkeltés céljából mást [...] személy elleni erőszakos

[...] cselekmény elkövetésével megfenyeget, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (3) bekezdés d) pontja szerint, aki a zaklatást hivatalos személy sérelmére, hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető helyen vagy időben követi el, az (1) bekezdésben meghatározott esetben két évig, a (2) bekezdésben meghatározott esetben büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[36] Az ismertettekből kitűnően, a zaklatás Btk. 222. § (3) bekezdés d) pontja csak abban az esetben valósul meg, ha az elkövető a cselekményt a speciális passzív alany (hivatalos személy) sérelmére, annak valamely korábbi vagy folyamatban lévő eljárásában hozott döntése, intézkedése vagy más eljárási cselekménye miatt fejt ki, de a Btk. 222. § (1) bekezdésben vagy (2) bekezdésben meghatározott célból. Lényegi különbség tehát a hivatalos személy elleni bűncselekményekhez (Btk. 310. §, 311. §) képest az a jogalkotói szándék, hogy a hivatalos személyek magánéletének védelme is biztosítva legyen a büntetőjog eszközeivel, és követelményként támasztja, hogy őket „eljárásuk miatt” ne zaklassák.

[37] Jelen ügyben azonban mind a cselekmények elkövetésének helyszíne, mind az időpontja pontosan meghatározott, kétséget nem hagyva afelől, hogy hivatali időben, az iskola területén, illetve az 5. tényállás kapcsán a családsegítő hivatali telefonján, munkavégzés közben történt a bűncselekmény elkövetése, nem pedig munkaidőn kívül, szabadidejükben.

[38] Mindezekre figyelemmel a zaklatás büntette fel sem merülhet egyik tényállási pont esetében sem.

[39] Mindebből következően nem tévedett az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét 4 rendbeli – amelyből 2 rendbeli társtettesként elkövetett – közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében [Btk. 311. §-ra figyelemmel a Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontjára] megállapította, és helyes a cselekmények minősítése.

[40] Amint arra a Kúria már utalt, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[41] Jelen ügyben viszont erről nincs szó.

[42] Az I. rendű terhelt terhére megállapított – és a már kifejtettek szerint helyesen minősített – bűncselekmények egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendők, a halmazati büntetés kiszabására tekintettel a szabadságvesztés maximuma hét és fél évig terjedhet.

[43] Az I. rendű terhelttel szemben jogerősen kiszabott 2 év 4 hónap szabadságvesztés ekként nem törvénysértő, így annak megváltoztatására nincs törvényi alap.

[44] Mindezek alapján a Kúria az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[45] *A döntés elvi tartalma*

A pedagógus és a gyermekjóléti szolgálat családsegítője közfeladatot ellátó személynek minősül, így az őket e minőségükben ért, komoly félelem kiváltására alkalmas fenyegetés, ezáltal munkájuk akadályozása kimeríti a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetését.

[46] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[47] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. május 6.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ